

Ion

Cârdei V. Mariana

Îmbătrânit înainte de vreme
sau poate odată cu ea,
profund mistuit de durere
bărbatul spre mine privea...

El mâna spre mine-și întinde
și glasul îi este suspin,
timid mă cuprinde în brațe,
dorind să îl mângâi puțin.

Mi-e inima plină de marea iubire,
aș vrea să o simtă și el
sărutu-i trezește dorința
și-l simt fremătând ușurel.

Alung pentru-o clipă tristețea
și sunt fericită, mi-e bine,
doresc sa-i redau bucuria
să fie din nou lângă mine.

Din ceruri o rază de soare
aprinde iubirea în noi,
e focul ce mistuie patimi,
făcând diamant din noroi.